ANUL XII. No. 1322 — 8 PAGINI 6 LEI — Luni 30 Aprilie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MOLCUȚAN. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.60
Telefon administrație 3.26.60

O mare victorie națională

România a învins pentru a șasea oară Jugoslavia

- Un match disputat până în ultima clipă -

In împrejurări cu totul vitrege, create deoparte, de momentul special al disputării matchului, iar pe de alta de o meschină mașinațiune a pontifilor din F. I. F. A., România a înregistrat un răsunător succes internațional.

Victoria de eri, afară de o nouă îmbogățire a palmaresului și de o admirabilă satisfacție pentru opinia publică sportivă, ne aduce ceva mai important și plin de perspective: participarea la campionatul mondial.

Footballul românesc va avea o nouă ocazie de consacrare și măsura în care o va exploata, depinde exclusiv de maniera în care vom ști să ne pregătim.

Prima caracteristică a victoriei asupra jugoslavilor este oportunitatea ei... In definitiv, toate victoriile sunt oportune. De cea de eri am avut însă mai multă nevoie ca oricând. La decizia de o nedreptate monstruoasă pe care FIFA a pronunțat-o contra României, nu exista decât un răspuns: să-i învingem pe Jugoslavi. Cu atât mai mult cu cât în ultimul moment posibilitățile noastre au fost diminuate de absența unuia din oamenii noștri de clasă.

Acest adevăr l-a sesizat în primul rând marele public 20.000 de spectatori au chemat echipa la luptă, au îndemnat jucătorii români, susținându-i în momentele de mare avânt, în clipele de dominare, cât și atunci când pericolul clasei jugoslave își arăta colții prin descinderi derutante.

Fiorii nevoii de a câștiga matchul, au stăpânit echipa noastră din primul până în ultimul moment.

In misiunea lor, jucătorii noștri n'au fost ajutați de [illegible] incontestabile.

N'au contat pe avantagiile celei mai bune forme și nici ale zilei optime obicinuită în cariera unei echipe.

Meritul echipei noaste e deci cu atât mai mare.

A câștigat prin însușiri ce i se contestau. A obținut victoria printr'o luptă crâncenă. A smuls o izbândă pentru care nici un echipier n'a precupețit sacrificiu.

Reconfortant este că am dispus de jugoslavi prin moralul superior și prin combativitatea mai accentuată.

Lucru pe care nu l-am putut constata, altădată, când scorul a fost mai concludent.

Echipa noastră, e drept, n'a reeditat matchul de anul trecut împotriva jugoslavilor. A câștigat însă o partidă mai grea, plină de impedimente și cu un obiectiv de mare răspundere: calificarea în campionatul mondial. Cine a jucat football știe ce înseamnă să intri într'un match în care «un draw echivalează cu un eșec».

Căci în această situație ne aflam din momentul în care F. I. F. A. ne-a privat de dreptul câștigat la Berna.

Reamintiți-vă fazele cari au urmat momentului când tabela de afișaj arăta: 1—1.

Acțiunea ofensivă vijelioasă, pornită în minutul 25, maniera agresivă dar sportivă, în care Dobai a pătruns între apărătorii jugoslavi, efortul personal maxim încununat cu goalul victorios, au deslănțuit delirul mulțimei, cimentând o legătură între public și echipieri care altă dată va fi la fel de rodnică.

Matchul n'a avut frumusețea clasică a altor ieșiri ale României

A avut însă o estetică proprie luptelor atletice, în care dexteritatea technică și tactică rămâne pe al doilea plan. In general deci a fost un spectacol de mare anvergură.

Să nu uităm contribuția formidabilă a arbitrului Langenus. Demonstrația făcută de belgian și maniera în care a dominat jocul, a făcut o impresie deosebită.

O victorie răsunătoare, un match pasionant, iată ce ne-a adus a douăsprezecea întâlnire între români și jugoslavi.

Și pentru care se cuvin ambelor echipe elogii neprecupețite.

LIS.

Marele Voevod Mihai (x) asistând la match

Aspecte

Sâmbătă seara.

Repetat, ca un consemn, dialogul acesta s'a repetat în toate colțurile Capitalei.

— Ce faci mâine?

— Mă mai întrebi?

— Atunci ne întâlnim la O. N. E. F.

Sau:

— Mergi la curse?

— Când?

— Mâine.

— Ce sunt nebun!..

Peste tot, aceiaș preferință mărturisită scurt. Cu duritați de frază cazonă, în chip de apel:

— Mâine, la O. N. E. F.

Eri dimineață, la ora 10, O. N. E. F.-ul era plin. Cu peluza acoperită până la ultimul loc de spectatori precauți, transpirați și răbdători.

— Dacă n'aș fi venit la opt și jumătate, n'aș mai fi găsit loc.

— M'a amenințat nevastă-mea că divorțează, dacă nu-i rezerv un loc bun.

— Și te-ai grăbit să i-l rezervi?..

Ora 1.

Prin cele două intrări ale O. N. E. F.-ului, spectatorii se scurg mereu. Ca un puhoi. Din ce în ce mai grăbiți. Din ce în ce mai suspectați la intrare și supuși unui interogatoriu din ce în ce mai zelos:

— Domnul?

— Am bilet.

— De unde?

— Să-l văd.

— Pe casier?

— Biletul domnule!

Și după discuția aceasta — supriматё numai când «individul» prezenta o oarecare identitate de oborean — începea controlul biletului:

— Nu e fals?

Pe malurile O. N. E. F.-ului, agățați prin pomi, pe tribună, sub tribună, pe bănci, sub bănci și pe case, 20.000 de spectatori au totalizat cea mai grandioasă asistență de până acum. In centrul oăreia, bine înțeles se instalase Titi Barosanu, care-și încălzise încă de dimineață vocea, solfegiind:

— La Roma'ntr'un măreț palat Trăește Papa, Papa cel bogat...

Ora 3.

Incă două ore, până la începerea matchului. In jurul meu, căzuți la O. N. E. F. ca din senin, spectatorii își divulgă preferințele în crâmpee de propoziții explicative:

— Imi dați voe! mă zgâlțâe un vecin. Numele meu este Rottmann.

— Castor! mă înclin eu deferent.

— Este adevărat că joacă și Schwartz?

— Desigur.

— Nu vă supărați dacă vă rog să mi-l arătați!...

— Cu plăcere.

O dudue (cu identitatea marcată în doi ochi plimbăreți și în roșul foarte abundent din obraji) are altă nedumerire:

— Există un jucător... Kokotovici?...

— Desigur.

— Un bărbat? se miră profesional duduia.

Iar o doamnă, care a prins din zbor informația, că în loja oficială a apărut d. ministru Ciolac Antici, mă interoghiază:

— Este rudă cu Ciolac?...

Ora patru.

Titi Barosanu a început să dea pronosticuri:

— Noi câștigăm.

— De unde știi? se îndoesc vecinii.

— Cum de unde știu? Jugoslavii nu au nimic comun cu Roma. Noi suntem romani...

Și pentru a-și întări logica, a prins să cânte din nou:

«La Roma 'ntr'un măreț palat
«Românii o să meargă neapărat».

Secundat de o parte din peluză, care se oprește din când în când, pentru a repeta alt refren:

— Bra-vo Ro-mâ-nia!...

— Bra-vo Ro-mâ-nia!...

Ora cinci.

Dintr'un automobil, a sărit în fața lojii regale — salutat în picioare de tot O. N. E. F.-ul — Voevodul Mihai. S'a oprit o clipă, rotind o privire de mulțumire către tribune și s'a instalat apoi în loje, flancat de d. Ciolac Antici și de d. col. Grigorescu.

Pe teren, două echipe de juniori bălbâie ultimele minute de joc ale unui match suportat greu de spectatori. Cu bătăi sincopate de inimă care palpită pentru celălalt match.

— Nu uitați să mi-l arătați pe Schwartz! îmi amintește d. Rottmann.

— Și mie pe... Kokotovici! solicită duduia, care bănuind o concurență neașteptată, și-a săltat (strategic) rochia, până deasupra genunchilor.

Terenul a rămas acuma gol. O pată verde, prinsă în chenarul negru al pistei de cărbune. Pe margine, lângă grilaj, confrații au plasat pete mici pe o sârmă de telegraf.

5 și 10.

In tricouri albastre, jugoslavii au apărut pe deal, s'au insinuat pe teren și s'au aliniat apoi în fața tribunei, salutați de aplauze și de imnul regal jugoslav. O manifestație destul de entuziastă.

— Dar bătae tot mâncați! îi vestește oineva.

Apoi- românii. Douăsprezece tricouri roșii, umbrite cu galben în fața cărora O. N. E. F.-ul a trosnit, spărgându-se într'o salvă de aplauze tunătoare.

— Eleganți sunt românii! observă cineva, completat firește — imediat — de Titi Barosanu, instaurat un fel de poet al peluzii:

«Noi cu goma și cu Roma!...
Și însfârșit, arbitrul.

— Asta e Schwartz? se interesează d. Rottmann.

Castor

(Continuare în pagina II-a)

Echipa învingătoare înainte de match

Totuși România nu va participa la campionatul mondial

O senzațională hotărâre a Rombolului care urmează a fi supusă aprobării Consiliului federal D. O. Luchide se va deplasa la Roma pentru a susține apelul României

Cu tot entuziasmul care a însoțit victoria de eri a echipei naționale, atmosfera penibilă pe care a creiat-o decizia arbitrară a Fifei, în ce privește matchul cu Elveția, este departe de a se fi risipit. Dimpotrivă, am putea spune, prin noua turnură pe care au luat-o evenimentele, această atmosferă cată să fie amplificată, accentuată.

Decizia nerușinată a forului internațional — în dosul căreia se ascund meschine interese comerciale — a provocat mai ales o vie indignare și enervare în cercurile noastre oficiale.

In definitiv, din felul cum este motivată această decizie se poate constata vădita rea intențiune cu care au judecat membrii comitetului de urgență al Fifei.

Federația noastră, puternic impresionată de această manevră aproape fără precedent, ține să-și manifeste — cu atât mai mult acum după succesul de eri — printr'un protest sgomotos disprețul ei pentru forul suprem al footballului mondial.

Putem preciza că Rombolul a luat — în mod neoficial deocamdată — hotărârea de a desconsidera evenimentul din Italia și de a nu-și deplasa echipa la campionatul mondial.

In cursul acestei săptămâni — foarte probabil mâine seară — va avea loc o ședință a biroului federal în care se va hotărî imediata convocare a Consiliului federal, care să decidă, la rându-i, retragerea României din campionatul lumii.

In felul acesta, — supremă ironie — grupa Elveția—Jugoslavia—România va fi reprezentată în cupa mondială de un câștigător la masa verde și de un învins al României.

Iar capul de serie — veritabilul cap de serie — va rămâne acasă să privească liniștit cum Fifa va continua să tragă sforile în cel mai important eveniment footballistic.

Cu titlu de inventar scrim cele două clasamente ale seriei: cel «oficial» și cel veritabil.

Clasamentul cinstit este următorul:

1. România	2	1	1 —	4:3 3
2. Elveția	2	0	2 —	4:4 2
3. Jugoslavia	2	0	1 1	3:4 1

Iar clasamentul «oficial»:

1. Elveția	2	1	1 0	4:4 3
2. România	2	1	0 1	4:3 2
3. Jugoslavia	2	0	1 1	3:4 1

In ambele cazuri deci, România era indicată să facă parte din lotul celor 16 echipe cari iau parte la turul final.

*

D. Octav Luchide, secretarul general al Rombolului, va pleca în cursul săptămânii la Roma, pentru a lua parte la ședința din 6 Mai a Fifei și a susține apelul României.

Deplasarea d-lui Luchide, dela care nu se așteaptă câștig de cauză, are mai mult un rol demonstrativ.

Țările cari s'au calificat pentru campionatul mondial

Grupa I: Statele Unite, Mexic.
Grupa II: Brazilia.
Grupa III: Argentina.
Grupa IV: Egipt.
Grupa V: Suedia.
Grupa VI: Spania.
Grupa VII: Italia.
Grupa VIII: Austria, Ungaria.
Grupa IX: Cehoslovacia.
Grupa X: România, Elveția.
Grupa XI: Olanda și Belgia.
Grupa XII: Germania, Franța.

Săptămâna

Câți din dv. n'ați atribuit pe vremuri fanteziei gazetărești, istorisirile minunate cari însoțeau aproape întotdeauna dările de seamă ale marilor întâlniri de football din Apus? Câți nu ați zâmbit când vă era dat să citiți negru pe alb, că la finala Cupei Angliei au asistat 110.000 de spectatori și că alți 50.000 au așteptat în preajma stadionului rezultatul palpitantei lupte? Și câți ați fost dispuși să credeți că la matchul Anglia—Austria, biletele de intrare se epuizaseră cu desăvârșire, la două ore după punerea lor în vânzare. V'ați mărginit, desigur, să faceți scăzământul necesar în funcție de ziarul care vă aducea vestea, apoi o mică retușare pe care vi-o impunea superstiția că toate ziarele exagerează și încă din oficiu și ceiace v'a rămas după această mică ajustare, constituia știrea care încă era destul de... senzațională. Mai ales pentru noi, cari avem prostul obiceiu să credem că football-ul pe malul Dâmboviței își are obârșia....

Cine a avut însă prilejul să treacă eri la ora 10 dimineața prin fața Stadionului O. N. E. F. (poarta din Isvor), nu se poate, în eventualitatea că ar fi făcut parte din categoria celora cari puneau pe vremuri în seama ziarelor minunatele întâmplări din Apus, să nu fi regretat nejustificata prejudecată.

Pentrucă, ceiace nu credeau că

L. Roșianu

(Continuarea în pagina II-a)

Matchul România - Jugoslavia a fost difuzat

de către redactorul nostru, d. Gheorghe Țar i

Matchul de ieri, care a prilejuit o victorie atât de strălucită echipei României, a fost radio-difuzat. Și anume, repriza doua în întregime, precedată de un scurt rezumat al celei dintâi.

Contrar unor știri complect eronate, între Societatea de radiodifuziune și F. R. F. A. a existat, tot timpul, o perfectă înțelegere, singura dificultate fiind temporar cauzată de Societatea de telefoane, care nu știa precis, până Sâmbătă la prânz, dacă va putea sau nu să instaleze cele trei cabluri necesare.

Au fost două microfoane: unul, pentru uzul speaker-ului jugoslav, care a transmis prin postul Belgrad și celalt la care a vorbit redactorul nostru, d. Gheorghe Țari.

Radio-reportajul s'a bucurat de un succes extraordinar, Societatea de Radio și redacția noastră fiind asaltate de telefoanele cetățenilor cari nu putuseră lua parte la match, dar cari au urmărit, prin radio, fază cu fază, întreg matchul. Și cari au ținut să felicite pe cei cari l-au realizat.

Partea technică a fost asigurată, de către d-nii ingineri Băilescu, la Societatea de radiodifuziune și Alexandru Lohan, pe terenul O. N. E. F.

Sperăm că Societatea de Radiodifuziune va continua o serie atât de strălucit începută.

La Roma!...

Douăzeci de mii de oameni
Imbrăcați ca de paradă,
Au strigat din răsputere...
Ca să prindă-o limonadă.

Hop pe iarbă și Langenus,
Refereul cu renume.
Un șomeur îi cere-o «sută»
Fiindcă-i... cel mai bun din lume,

Tanțoș Țari stă la Radio
Și-a pornit cu-un dulce ton,
Dar degeaba, spectatorii,
Au și ei un megafon.

Schwartz le bagă prima «boabă»,
Dar mai mare ți-e necazul,
Cu un singur shot fricosul
A ajuns Mihai Viteazul.

Sârbii au slăbit, Românii
Au cam început să-i frece.
Lumea strigă «Haide Ciolac!»
Ciolac... Antici vrea să plece.

Îi înghesuim la poartă
Pela Est și pela Vest...
Suntem cu-un picior aicea,
Și cu unul la Triest

Sârbii trag și ne marchează
Lumea toată e pilaf...
Nu-i nimic, în Capitală
Roma-i... cinematograf.

Bindea trage ca din pușcă,
Moravetz ca din pistol,
Dobai trage după dânsul
Sapte sârbi și trage-un goal.

Mii de salve și urale
Se ridică până 'n slavă,
Steag de doliu se ridică
La Legația Jugo-Slavă

Și cum drumu-i lung spre Roma
S'au și reținut vagoane,
Iar pela bufet poporul
Cere numai macaroane.

A. NOL